

UN TIP CIUDAT

Să rămânem pentru un moment în picioare.

Scumpul meu Domn, venim din nou în rugăciune în prezența Ta divină, ca să-Ți mulțumim pentru tot ce-ai făcut pentru noi și pentru dragostea pe care ai pus-o în inimile noastre pentru Tine și Cuvântul Tău. Doamne, oamenii aceștia pe care îi iubesc din toată inima, au adus în seara aceasta o jertfă: au venit și stau aici, în încăperea aceasta fierbinte, pentru că iubesc Cuvântul Tău.

În seara aceasta venim să ne rugăm pentru bolnavi și suferinzi, de aceea Te rugăm ca la sfârșitul acestei adunări să nu mai fie printre noi nici o persoană slabă. Doamne, răsplătește-i pentru credințioșia lor; vorbește-ne prin Cuvântul Tău și întărește-ne, în timp ce purtăm ocară Ta. Ce prioritate este aceasta! Ascultă-ne, pentru că Te rugăm toate acestea în Numele lui Isus. Amin. Puteți să ocupați loc.

Nu găsesc cuvinte să-mi exprim mulțumirea față de un grup ca acesta, care a venit și a luat loc în această clădire. Vreau să vă spun că mâine vom merge la Topeka, Kansas, unde vom avea adunări până duminica viitoare. De acolo vom pleca la Philadelphia, după care vrem să mergem peste ocean la triburile din Kenya, Tanzania și Uganda. În tribul Mau-Mau este acum o revoltă. Eu nu pot merge acolo ca misionar, dar voi încerca să merg ca vânător.

De obicei merg ca misionar și apoi la vânătoare, dar de data aceasta merg la vânătoare și voi fi misionar, pentru că vrem să ajungem cumva la ei. Fratele Mattson Boze încearcă să organizeze un safari, adică o expediție de vânătoare, ca să mă lase în țară. Dacă voi merge cu acest pretext, el se va duce la ambasadă și va spune: „Fratele nostru Branham este în țară. Aveți ceva împotriva dacă va ține o adunare mică?” Acesta ar fi începutul, apoi vom merge mai departe. Deci, încă nu știm dacă va fi posibil acest lucru, dar încercăm. Eu i-am spus Domnului că dacă intervine ceva și nu se poate, îl voi lua ca un semn că trebuie să mă întorc

aici, în Jeffersonville, pentru a vorbi despre cele șapte trâmbițe, și vom face aceasta în iulie sau în august.

Dacă facem aceasta, vom încerca să obținem sala climatizată de la școală, pentru că acolo este răcoare și sunt cincisprezece sau optsprezece mii de locuri. Este o sală nouă și se află la cinci străzi depărtare de aici. Noi am mai cerut odată sala, dar atunci nu ni s-a dat. Între timp, bărbatul care a refuzat să ne-o dea, a fost concediat, iar cel care l-a urmat la conducere a spus că o putem primi oricând vrem. Suntem foarte bucuroși pentru aceasta și nădăjduim s-o primim acum și în iulie. Câți se vor ruga pentru aceasta?

Voi știți că mie îmi place Arizona pentru că este un stat minunat și am dorit întotdeauna să fiu acolo. Frate Ben, poți pune aceasta mai sus? O, scuză-mă! Acestea sunt pentru înregistrare. Atunci este în ordine.

Am venit aici din Arizona, și am răgușit puțin din pricina schimbării climei. Aici umiditatea aerului este cam de nouăzeci sau chiar o sută de procente, pe când acolo media este de un procent, iar mai rar ajunge la douăzeci la sută. Este ca și cum ai fi sub un cort de oxigen. Vă puteți imagina ce schimbare este pentru cineva care vine de acolo aici. Aceasta îți influențează vocea și toate celelalte.

Lasă totul așa cum a fost, frate Ben. Eu am greșit și am obiectat pentru că am crezut că se reglează aici, dar este acolo.

Vă rog să vă rugați cu toții pentru noi. Billy mi-a spus că cineva ne-a adus un coș cu piersici și alte lucruri. Nu am cuvinte să vă mulțumesc îndeajuns pentru aceasta. Mă simt atât de nevrednic să primesc aceste daruri de la voi. Mă rog ca Dumnezeu să vă binecuvânteze, și știu că o va face, pentru că a spus: *„Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”* (Matei 25.40) Da, sunt sigur că Dumnezeu vă va binecuvânta.

Arizona este un stat frumos, dar este ceva ce îmi lipsește acolo: voi. Așa este. Îmi lipșiți toți. Indiferent unde merg, voi nu sunteți acolo. Am prieteni în toată lumea, dar nu pot să vă înlocuiesc pe voi. Nu știu, dar în grupul acesta mic este ceva și mă gândesc tot timpul la voi. Tucson este un oraș turistic, iar bisericile îi atrag pe oameni la sine. Este foarte greu. Ei nu sunt duhovnicești fiindcă este o concurență foarte mare, iar aceasta îngreunează foarte mult situația. Dacă aș avea capela aceasta și pe voi, și aș locui acolo, ar fi în ordine. Așa, cred că atâta timp cât va mai fi această adunare, voi veni tot timpul aici până la venirea lui Isus.

Rugați-vă pentru mine, așa cum am spus și mai înainte. Nu vreau să mă repet, dar când sunt în fața voastră, sunt nervos și devin melancolic, sentimental și ușor irascibil. Eu și așa am un asemenea temperament; mă distruge în interior. Dar voi știți că indiferent unde mă duc, nicăieri pe pământ nu am un asemenea grup care să țină la mine ca voi. Rugăciunea mea este ca Domnul să ne țină la fel de nedespărțiți, ca să fim împreună și în Împărăția viitoare.

Eu am vorbit cu Bill Dauch care are deja peste nouăzeci de ani și el mi-a spus: „Simt că slăbesc, iar ochii mei nu mai sunt așa cum ar trebui să fie.” M-am gândit că acum doi ani am fost la el când i s-a oprit inima și nu a mai bătut deloc. Doctorul care l-a consultat și a spus că nu se va mai face bine niciodată, a murit între timp, dar Bill Dauch are nouăzeci și unu de ani, este viu și stă aici. Eu i-am spus: „Bill, în ce privește munca și aceste lucruri, tu nu mai poți face nimic pe acest pământ, dar Îl rog pe Dumnezeu să-ți dea putere, pentru că iubești atât de mult adunările.” Acest bărbat de nouăzeci și unu de ani merge prin toată națiunea cu mașina, indiferent dacă este frig, cald, uscat sau altcumva, pentru a asculta Cuvântul. Dumnezeu să binecuvânteze aceste suflete curajoase.

Trebuie să-mi cer iertare pentru că azi dimineață v-am ținut trei ore. Totuși, am scurtat mesajul lăsând la o parte câteva pagini peste care am trecut. De aceea l-am rugat pe fratele să nu facă încă banda. Cândva, când vom avea o sală corespunzătoare, mă voi întoarce la acest subiect. Eu sint prezența Duhului, dar când mă uit la voi și știu că vă este cald, simt că mi se rupe inima, fiindcă nu vreau să suferiți.

Exact așa este când văd oameni bolnavi. Dacă nu pot simți cu ei, nu le pot fi de nici un ajutor. Vedeți? Trebuie să simt cu ei. Exact așa este și în cazul vostru: eu trebuie să simt împreună cu voi, pentru că altfel nu pot fi fratele vostru. Eu trebuie să simt cu voi, și așa este, iar Dumnezeu știe că acesta este adevărul.

În seara aceasta vom avea rugăciune pentru bolnavi. Vreau să-i laud pe frații Collins, Hickerson, Neville, Capps, conducerea și pe toți cei răspunzători de bunul mers al lucrării și să le urez binecuvântarea Domnului, pentru că mi s-a spus cât de bine organizează totul în adunare și cum totul este la locul potrivit. Vă sunt mulțumitor pentru aceasta și doresc ca Domnul să vă binecuvânteze fiindcă încercați să împliniți indicațiile. Eu primesc tot timpul scrisori la Tucson, în care mi se spune: „Frate Branham, nu mai este ca înainte, ci este cu totul altfel pentru că se simte foarte mult prezența lui Dumnezeu.” Domnul să vă binecuvânteze.

În seara aceasta am citit un text biblic pe care vreau să vi-l citesc și vouă, și din care vreau să vorbesc puțin. Poate vom mai citi încă două texte biblice să vorbim puțin și de ele, după care mă voi ruga pentru bolnavi. Voi fi atent la ceas și voi încerca să mă grăbesc.

Eu cred că o adunare nu este completă dacă nu este citit Cuvântul lui Dumnezeu și nu este dat nici un îndemn. Mulți dintre voi au rămas și în seara aceasta, iar mâine dimineață trebuie să călătorească mai departe. Cât de mult prețuiesc faptul că pot să vă văd de fiecare dată pe toți! Când sunt în Arizona, îmi zic: „Dacă îl văd, mă duc să dau mâna cu el și să-l îmbrățișez.” Acum stați cu toții aici, deci la care dintre voi să mă duc? Voi știți ce vreau să spun. Nu aș ști cu care să încep și cum să fac. Dar vă iubesc pe toți și Dumnezeu vă iubește.

Dacă nu greșesc, am textul corect în fața mea. Deci, vreau să citesc din **1Corinteni 1.18-25** și **2Corinteni 12.11**. De aici îmi voi lua tema. Voi deschide imediat și voi citi, apoi ne vom ruga cu toții.

Deci, **1Corinteni 1.18-25:**

„Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.

Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți.”

Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia?

Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii.

Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune;

dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru Neamuri, o nebunie;

dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii; și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.”

Și **2Corinteni 12.11**, unde Pavel spune:

„Am ajuns nebun: voi m-ați silit. Dar voi trebuia să mă lăudați; căci,

măcar că nu sunt nimic, totuși cu nimic n-am fost mai prejos de acești apostoli așa de minunați.”

Să ne rugăm. Doamne Isuse, lasă binecuvântarea Ta peste puținele cuvinte care au fost citite în seara aceasta și care au fost scrise de marele apostol Pavel, astfel încât să fim îmbogățiți în timp ce le auzim. Ajută-ne să le folosim în viața noastră, ca să fim lucrarea lui Dumnezeu și să fim formați așa cum ne vrea El, fiindcă Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Dacă este cu voia Domnului, în seara aceasta voi vorbi scurt despre tema: „**Un tip ciudat**”. Am ales un titlu neobișnuit, dar cred că prin aceasta aduc la exprimare mai mult sau mai puțin ceea ce vreau să vă spun.

Voi știți că astăzi sunt o mulțime de motive pentru care oamenii sunt numiți „ciudați.” Dacă ați auzit vreodată această expresie, este folosită pentru a denumi pe cineva care celorlalți li se pare mai deosebit sau special. Fără îndoială, mulți dintre noi părem ciudați unii altora.

Odată când mergeam pe o stradă din Los Angeles, California, am văzut un om foarte ciudat, care se purta deosebit. El nu mergea pe stradă pentru a observa ceva, ci părea că este la plimbarea de după masă. Aceasta m-a făcut să trec pe partea cealaltă a străzii ca să-l văd ce face. Toți se uitau la el și râdeau pentru că se comporta așa ciudat. Am observat că în față avea o pancartă, așa că m-am gândit: „la te uită de ce râd toți de bărbatul acesta ciudat, deosebit!” L-am privit atent și am văzut că oamenii se uitau la el și începeau să râdă. Dar pe el nu-l interesa, ci îi privea cu un zâmbet mulțumit. Zâmbetul oamenilor față de el era mai mult batjocoritor, dar el părea foarte mulțumit de ceea ce făcea.

Este ceva deosebit când un om este convins că ceea ce face este corect. Chiar dacă altora li se pare că este ciudat, dacă este convins că ceea ce face este corect, să rămână la aceasta. Când am ajuns foarte aproape de acel bărbat, am reușit să citesc cuvintele scrise pe pancarta de pe pieptul lui: „Eu sunt un nebun al lui

Hristos"! Cuvintele: „Eu sunt un nebun,” erau scrise cu litere mari, iar dedesubt scria: „al lui Hristos!” Toți râdeau de aceasta.

Când bărbatul și-a făcut loc prin mulțimea care râdea tare de el, m-am întors pentru a vedea ce avea scris pe spate. Acolo era un mare semn al întrebării, iar sub el scria: „Tu al cui nebun ești?”

Privindu-l, m-am gândit: „Este ceva adevărat!” Se părea că omul acela era mulțumit pentru că era un nebun al lui Hristos, iar Pavel a spus că și el a devenit un nebun din pricina lui Hristos. Fratele Troy de la Oamenii de Afaceri ai Evangheliei depline, un prieten de-al meu, este măcelar, iar odată când a primit carne de porc, a primit o infecție la mână. Sunt sigur că mulți dintre voi știu ce fel de germen patogen a fost acela. Problema este că pentru a-i salva viața, medicii au hotărât să-i amputeze trei degete, iar acum lucrează în continuare ca măcelar, deși la o mână mai are numai două degete.

În timp ce lucra la o măcelărie din Los Angeles, el a fost coleg cu un neamț și a încercat tot timpul să-l aducă la Hristos, dar acesta răspundea: „Eu sunt luteran!” Vedeți? Lui îi era suficient acest lucru. Era mulțumit că era creștin, și făcea parte din biserica luterană. După o vreme, într-o seară, fratele Troy a avut ocazia de a veni cu el la adunare. Numele acelui bărbat era Henry, ceea ce în germană este „Heinrich.” Dar toți îi spuneau „Heini.” Cred că ați auzit cu toții acest nume.

Deci fratele Troy i-a zis: „Heini, ce-ar fi dacă în seara aceasta ai veni cu mine la adunare?”

„Cred că voi veni,” a răspuns el. Astfel, a ajuns într-o adunare demodată în care se mai ținea ora de rugăciune, și acolo și-a predat inima lui Hristos. În ziua următoare, acest german era plin de bucurie, așa că umbla prin hală cu mâinile ridicate și zicea: „Slavă lui Dumnezeu! Mulțumesc, Doamne Isuse!” Prin aceasta, el a atras atenția tuturor asupra lui. Vedeți, el a devenit un tip ciudat pentru toți cei din măcelărie. Prelucra carnea, se gândea la Domnul și începea să plângă; pune

cuțitul jos, mergea pe coridor în sus și-n jos, dar nu pentru că era isteric, ci pentru că era cuprins de dragostea lui Hristos, și spunea: „O, cât Te iubesc, Isuse!” Când a trecut șeful pe acolo, l-a văzut cum umbla pe acolo și plângea, dar Heini nici nu l-a observat pentru că se gândea la Isus. Lacrimile îi curgeau pe obraji, își ridica tot timpul mâinile și zicea: „O, Dumnezeule, cât de mult Te iubesc!”

Atunci șeful s-a apropiat de el și i-a zis: „Ce s-a întâmplat cu tine, Heini, fiindcă toți cei care lucrează aici vorbesc numai despre tine. Ce ți s-a întâmplat?”

„Slavă lui Dumnezeu, șefule,” a răspuns Heini, „fiindcă am fost salvat.”

„Ce s-a întâmplat?” a întrebat mirat șeful.

„Am fost salvat. Am mers la adunarea aceea mică cu fratele Troy și am fost salvat. Isus a venit în inima mea și sunt plin de dragostea Lui.”

„Precis ai fost la gruparea aceea de nebuni.”

„O, slavă lui Dumnezeu! Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru nebunii aceia!” a răspuns Heini. Apoi a zis: „Știi, dacă scoți de la o mașină șuruburile și apoi vrei s-o pui în circulație, nu vei avea mai mult decât o grămadă de tablă.”

Nu înțeleg multe, dar știu că neamțul acela avea dreptate, pentru că șuruburile sunt cele care țin două piese împreună. Cred că uneori, ele țin împreună o biserică sau o civilizație.

Acum câteva zile m-am întors de la Prescott, iar înainte de a ajunge la Phoenix am privit pustiul și am văzut că s-au făcut grădini japoneze în care înfloresc flori minunate. Când eram tânăr, am păzit vitele în regiunea aceasta. În vremea aceea

nu creștea nici măcar iarba, de aceea vitele mâncau fructe de cactuși și altele. Dar acum, ei încearcă să cultive ceva în pustie, pentru că acolo cresc cactuși, nu flori. În fața casei noastre, pe care am închiriat-o de la sora Larsen, este un strat de flori. Pământul de acolo este numai nisip, iar sora a făcut niște straturi cu flori pe fiecare parte a casei. Eu trebuie să merg în fiecare dimineață afară ca să ud florile acestea, pentru că altfel se usucă. Pe lângă aceasta, trebuie să le stropesc cu o soluție ca să nu primească păduchi, fiindcă altfel sunt mâncate de insecte. Circa zece metri mai departe, în pustie, cresc flori de pustie, iar dacă s-ar săpa doar câțiva metri în adâncime, ar fi ca o pulbere: nimic altceva decât praf. Acolo nu există deloc apă, deci cine le stropește? Dacă florile din strat nu sunt udate și stropite, sunt mâncate de insecte și păduchi. Dar păduchii nu mănâncă florile care cresc în pustie. Ele nu trebuie să fie îngrijite sau udate în fiecare zi, fiindcă sunt o capodoperă a Creatorului, în timp ce florile din grădină sunt o cultură încrucișată.

Eu cred că creștinismul este o nebunie pentru oameni, deoarece avem o mulțime de credincioși încrucișați, de oameni care trebuie îngrijiți și „stropiți” ca să rămână în adunare, în loc să avem credincioși adevărați.

Eu pot să-mi închipui cum a fost prima Biserică și s-o compar cu încrucișările de astăzi, care sunt un produs inferior comparativ cu ea. Ei erau credincioși statornici și plini cu Duhul Sfânt. Nu trebuiau dădăciți; nu trebuiau să fie mângâiați și nici să li se spună că sunt acceptați. Ei nu se plictiseau într-un loc și nu voiau să plece în altul; nici nu trebuia să fie făcuți diaconi ca să nu se supere și să plece. Aceștia sunt o cultură încrucișată.

Mă gândesc la pictura lui da Vinci, „Cina cea de taină.” Vă puteți imagina cât costă pictura originală? Nici măcar câteva mii de dolari nu-ți ajung ca să cumperi originalul, fiindcă are o valoare inestimabilă. Dar o copie ieftină poate fi cumpărată cu numai câțiva dolari.

Oamenii de astăzi nu pot înțelege asprimea credincioșilor adevărați, și îi consideră nebuni. Voi știți că din când în când lumea ajunge într-o asemenea stare încât are nevoie de un nebun ca să fie adusă din nou în echilibru. Trebuie să se ridice cineva

care este puțin altfel; cineva pe care generația aceea îl consideră nebun. Nu demult m-am gândit: Cine nu este nebun astăzi? Întotdeauna tu ești nebun pentru cineva. Eu cred că lumea devine total nebună. Știați că acesta este un timp în care oamenii nu pot deosebi adevărul de minciună? Voi puteți vedea că ei tac atunci când trebuie să ia o decizie; când trebuie să se decidă cu privire la introducerea Bibliei în școli și nu recunosc în ce direcție îi duce politica lor. Aș vrea să vă gândiți la aceasta. Nu știu cum este acum în Indiana, dar în sudul Arizonei este împotriva legii să se citească la școală din Biblie. Eu cred că în Indiana și în aproape toate celelalte state din SUA este așa numai pentru că o femeie necredincioasă a schimbat programul. Gândiți-vă că este împotriva legii să se citească Biblia în școlile noastre oficiale, iar impozitele credincioșilor sunt folosite pentru a învăța necredința în școli.

Politica! Noi avem nevoie din nou de un Abraham Lincoln sau de un Patrick Henry, care să se ridice și să numească corect ce este corect și fals ce este fals, indiferent de poziția politică.

Știați că predicatorii de astăzi nu pot deosebi dacă este corect Cuvântul lui Dumnezeu sau denomi-națiunea lor bisericească? Ei nu știu pe ce cale trebuie să meargă, fiindcă nu pot face deosebirea între adevăr și fals. Astfel, adesea auzi spunându-se: „Știu că este scris în Biblie, dar biserica noastră spune...” Vedeți? Oamenii nu sunt în stare să deosebească adevărul de fals, dar tot ce este în contradicție cu Biblia este pe dos! Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și fiecare cuvânt omenesc este minciună, pentru că este contrariul Lui. Încercați să stați numai o dată pe Adevăr, și veți deveni un nebun pentru toți.

Haideți să privim câteva personalități. Pot să mi-l imaginez pe profetul Noe în epoca aceea mare în care a trăit, în marea epocă științifică în care au fost construite piramidele și sfinxul, și în care se putea dovedi prin cercetări științifice că în cer nu există apă. Totuși, acest bărbat bătrân s-a ridicat și a spus: „Va cădea ploaie pe pământ!” Din pricina aceasta, pentru generația aceea Noe a fost un nebun, a devenit un nebun.

Să ne gândim la Moise când s-a dus la Faraon și i-a spus: „Domnul m-a trimis aici ca să-i eliberez pe acești sclavi.” Cu un toiag în mână, el stătea față-n față cu o oștire care cucerise întreaga lume. Nu este de mirare că Faraon, privea la marile progrese științifice și credea că Moise era un nebun. Pentru el, Moise era un nebun.

Pot să mi-l închipui pe Ilie care a trăit în epoca aceea a modei, când Ahab și Izabela dominau pământul. Izabela voia să poarte totul după moda timpului, iar celelalte femei se îmbrăcau ca ea, se fardau ca ea, pentru că ea stabilea moda. Dar când s-a întors bătrânul cicălitur Ilie, și s-a împotrivit întregii națiuni, el a fost pentru Ahab un nebun. Așa este.

Prorocul Amos s-a ridicat într-un timp când Samaria era ca Hollywood-ul de astăzi: ieșeau pe stradă îmbrăcate ca astăzi, preacurveau în public, se comportau și trăiau ca astăzi. Și astăzi se preacurvește în public, în fața voastră.

Într-o seară m-am dus să mănânc undeva, iar fetele și băieții de acolo se îmbrățișau și se sărutau în public. Știi tu, soră scumpă, că aceasta este în parte preacurvie? Dacă te lași sărutată de un bărbat, în parte ai săvârșit deja preacurvie. Să nu te lași sărutată de el până nu sunteți căsătoriți, deoarece glandele hormonale masculine și feminine sunt stimulate prin buze. Înțelegeți aceasta? Dacă glandele masculine și cele feminine se ating, tu ai preacurvit deja în parte. Să nu te lași sărutată de un băiat până nu este luat voalul de pe fața ta și nu ești nevasta lui. Să nu o faci pentru că este preacurvie. Prin aceasta se stimulează glandele masculine și feminine. De ce nu sărută un bărbat pe un alt bărbat și o femeie pe altă femeie pe buze? Pentru că glandele nu se stimulează. Copiii iau naștere când se unesc celulele masculine cu cele feminine. Aproape peste tot este preacurvie publică. Tot ce se poate vedea la televizor este numai murdărie, așa că nu este de mirare că imoralitatea este în creștere. Cum pot să facă aceasta și să se stimuleze sărutând aceste femei pe buze, deși știi că este preacurvie. Dumnezeu nu va ierta aceasta decât dacă vă pocăiți.

Când s-a ridicat marele proroc Amos - el este cunoscut ca unul din prorocii mai mici pentru că nu s-a scris prea mult despre el, dar avea Cuvântul Domnului - el a

văzut orașul și parcurile în care erau bărbați și femei îmbrățișați, ca în Hollywood-ul modern de astăzi, așa că s-a dus și le-a spus: „Pocăiți-vă, pentru că dacă nu faceți aceasta, veți pieri!” Acesta este motivul pentru care ei l-au considerat nebun.

Când s-a ridicat Ioan Botezătorul, el era un nebun pentru denomițiile religioase din timpul acela. Ioan a avut posibilitatea să devină preot și să calce pe urmele tatălui său, dar a refuzat aceasta pentru că Dumnezeu l-a îndepărtat de crezurile denomițiilor, deoarece slujba lui era mult mai importantă. El urma să vestească venirea lui Mesia. Ioan nu avea de-a face nici cu fariseii și nici cu saducheii, și le-a zis tuturor: *„Să nu ziceți: „Avem pe Avraam ca tată!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”* (Luca 3.8). Pentru lumea religioasă din timpul lui, Ioan era un nebun. Așa este!

Când s-a ridicat Isus, El a fost pentru oamenii religioși ai timpului Său, la fel de nebun ca ceilalți, pentru că ei spuneau: „Ești un samaritean și Ți-ai pierdut mințile. Ești un nebun!” Cu alte cuvinte: un rătăcit. Așa Îl considerau oamenii pe Domnul și Salvatorul vostru.

Pavel, care a studiat la picioarele lui Gamaliel și avea posibilitatea să devină într-o zi episcop, a fost aruncat la pământ de o Lumină supranaturală, în timp ce călătorea pe drumul Damascului. El a privit în sus, și pentru că era iudeu, a știut ce însemna Stâlpul de Foc care a condus poporul său în trecut, așa că a întrebat: *„Cine ești Tu, Doamne?”*

Și Domnul i-a răspuns: „Eu sunt Isus...”

Când a părăsit toată teologia și a devenit un predicator obișnuit de stradă, Pavel a devenit un nebun, așa că a spus: *„Am devenit un nebun...”* El nu s-a mirat când a văzut că oamenii credeau că este nebun, de aceea i-a spus lui Festus: *„Nu sunt nebun, prea alesule Festus,” a răspuns Pavel, „dimpotrivă, rostesc cuvinte adevărate și chibzuite.”* (Fapte 26.25). El l-a recunoscut pur și simplu pe Domnul. Dacă Domnul Isus este recunoscut astăzi în mijlocul unui grup religios, veți fi

considerați și voi nebuni. Nădărdiesc să nu scăpați aceasta. Acest lucru nu s-a schimbat. Aș putea să mai spun multe despre aceasta, dar vreau să mă grăbesc din cauza rândului de rugăciune.

Martin Luther a fost un preot german. Într-o zi, el a luat hostia, a aruncat-o jos și a spus: „Aceasta nu este trupul Domnului, ci este doar o pâine făcută de om!” El a predicat că cel neprihănit va trăi prin credință, dar biserica catolică l-a considerat nebun. Ei ar fi putut să-l ucidă din cauza aceasta, dar l-au lăsat în pace pentru că l-au considerat nebun. Vedeți? El a devenit un nebun pentru generația aceea.

John Wesley s-a ridicat în Anglia și a trăit într-o epocă imorală. Când a izbucnit marea lui trezire, întreaga lume era stricată și peste tot domnea imoralitatea. Biserica anglicană se abătuse atât de mult de la Adevăr, încât nu mai era o trezire, ci doar o gândire calvinistă. Atunci s-a ridicat John Wesley cu Cuvântul sfințirii pentru ca oamenii să se curețe de imoralitate. El a devenit un nebun. În cartea pe care a scris-o, Wesley a povestit că odată când mergea pe drum, i-a ieșit înaintea un bărbat din biserica anglicană. Toți credeau că era nebun, așa că bărbatul acela i s-a pus în cale. Wesley era mic de statură, așa că flăcăul acela mare s-a gândit că-l va băga ușor în buzunar. Wesley s-a apropiat de el și i-a zis:

„Scuză-mă, domnul meu. Ai putea să te dai la o parte din calea mea, pentru că sunt grăbit!”

„Nu mă dau la o parte din calea unui nebun,” i-a replicat anglicanul. Atunci Wesley și-a ridicat pălăria politicos și l-a ocolit zicând: „Eu o fac întotdeauna.” Vedeți? Acesta a fost unul dintre nebuni. Wesley a fost nebun pentru Hristos, în timp ce celălalt era un nebun al bisericii, ceea ce înseamnă că voi sunteți întotdeauna nebuni pentru cineva.

Când s-a ridicat mișcarea pentecostală, în urmă cu cincizeci de ani, s-a spus: „Oamenii aceștia sunt nebuni!” Erau considerați nebuni pentru că condamnau destrăbălarea din epoca în care s-au ridicat. Dar ce au făcut pentecostalii? S-au

Întors la vărsăturile de la care au venit, la depravarea denominațională. Dar știți ceva? Este timpul să se ridice din nou un nebun. Da, este timpul. Așa este.

Priviți! Înainte de a exista o piuliță, trebuie să fie un șurub pe care se potrivește piulița. Vedeți? Filetul piuliței se potrivește cu filetul șurubului. Dacă nu este același pas, nu se potrivește. Observați! Toți cei care au primit Filetul mesajului Evangheliei în zilele lui Noe, au fost atrași de Noe, de piuliță, în arcă. Depinde de filetul vostru pe ce se potrivește. Dacă aveți filetul lumii, veți fi atrași de lume, dar dacă sunteți potriviți pentru Filetul Cuvântului, veți fi atrași de Cuvânt. Depinde de filetul vostru, de ce sunteți atrași. Noe care era o astfel de „piuliță”, s-a ridicat cu Cuvântul lui Dumnezeu. El a fost un nebun pentru epoca științifică și religioasă în care a trăit, dar i-a atras în arcă pe cei care au vrut să fie salvați. Amin! Pe cei care au fost aleși mai dinainte. Șurubul a fost făcut înaintea piuliței, iar filetul lui trebuie să se potrivească cu filetul ei.

Și Satana are șuruburi și piulițe; șuruburi și piulițe ale acestei lumi. Faraon era un nebun pentru Moise, iar Moise era un nebun pentru Faraon. Faraon a atras națiunea lui cu trucuri științifice, dar Moise, care era „piulița” lui Dumnezeu, a atras poporul în țara făgăduită. Depinde ce filet aveți. El a atras biserica afară din Egipt, așa cum a atras Noe biserica din lume în arcă. Moise a atras biserica din Egipt în țara făgăduită a lui Dumnezeu.

Fiți atenți, pentru că piulițele și șuruburile sunt asemănătoare. Fiți atenți numai la filet! În Matei 24.24 Isus vorbește despre posibilitatea ca cei aleși să fie ispitiți.

Americanii și denominațiunile lumii au nevoie de un nebun. Metodistii, baptiștii și prezbiterienii sunt divizați în una sau alta și se luptă între ei, dar la sfârșit vor primi un filet care se potrivește pe același șurub. Dumnezeu le dă un șurub și o piuliță: Consiliul Mondial al Bisericilor în care vor fi adunați toți împreună. Așa este. Sigur se va întâmpla aceasta! Consiliul Mondial al Bisericilor îi va aduna laolaltă. Noi am vorbit nu demult despre aceasta. Nu se poate întâmpla nimic fără motiv. Astfel, femeile vor să se dezbrace, să poarte pantaloni scurți, etc., și să facă totuși parte din adunare. Ele vor să poarte bikini și toate acestea, și să facă totuși parte din

adunare. Ele țipă tare și dansează la rugăciune, dar să fie aceasta o rugăciune?

Dacă aș avea timp, v-aș dovedi că dacă dansează și fac alte lucruri asemănătoare, se închină de fapt lui Satan. Aș putea să v-o demonstrez în țările păgâne. Ei vor să se roage, să-și mențină mărturia și să rămână în biserică. Deci Dumnezeu a admis un Ernie Ford și pe alții ca el. Ei au cântat cântări duhovnicești și susțin că sunt creștini. Da, sunt „piulițe” dar filetul lor nu este în concordanță cu Cuvântul.

Am vrut să vorbesc o jumătate de oră, așa că timpul meu a trecut deja. Ascultați-mă! Lumea vrea o „piuliță” și Satan le-o dă. Filetul ei este deja potrivit. Dar în timp ce lumea obține filetul potrivit pentru o piuliță, mai există un popor care se numește „Mireasa,” și care va primi tot un filet. Dumnezeu îi va trimite Miresei o „piuliță” prin care o va scoate din acest haos și o va atrage în prezența lui Dumnezeu. Filetul acestei „piulițe” va fi una cu Cuvântul.

Acum câteva zile, un critic din Tucson mi-a zis:

„Știi, unii oameni te consideră nebun, în timp ce alții fac din tine un dumnezeu.”

„Oarecum este adevărat,” am răspuns eu, deoarece știam că încerca să mă critice.

„Oamenii spun că ești Dumnezeu.”

„Păi, da,” am răspuns eu.

Eu știam că oamenii nu fac aceasta, dar el nu putea să înțeleagă pentru că se află pe partea cealaltă. De aceea am spus: „Nu este prea departe de Cuvântul lui Dumnezeu, nu-i așa?” Eu voiam să-l fac să înțeleagă că nu ne-am pierdut, ci știm pe ce stăm – știm cum stau pânzele și ce vânt ne poartă; știm ce filet avem și ce

piuliță se potrivește. Noi știm cum stăm, așa că i-am zis:

„Aceasta nu este în contradicție cu Cuvântul, nu-i așa? Gândește-te că atunci când Dumnezeu l-a trimis pe Moise la poporul Israel, i-a spus: *„El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu.”* (Exod 4.16). Așa este. Isus a spus că toți prorocii au fost dumnezei (Ioan 10.34-35). Acești bărbați au fost dumnezei. Așa este, pentru că așa spune Dumnezeu.

Ascultați Cuvântul pe care L-am predicat și ce am spus azi dimineață: că Dumnezeu se ascunde după piei. (Exod 25). Dar El Se ascunde și într-un om. Aceasta a făcut El. Când S-a descoperit lumii, Dumnezeu S-a ascuns după o perdea, într-un Bărbat numit Isus; El S-a ascuns într-un bărbat numit Moise. Ei au fost dumnezei. Nu ce înțelegem noi, ci a fost Dumnezeu, acel Dumnezeu care a luat mereu o altă învelitoare și a făcut întotdeauna același lucru: a adus Cuvântul. Dumnezeu a făcut-o așa, deoarece știe că omul trebuie să aibă ceva înaintea ochilor.

Noi toți suntem născuți în această lume. Așa cum am spus azi dimineață, nimeni nu avea voie să facă ceea ce făcea Moise, pentru că Dumnezeu nu lucrează niciodată cu doi oameni în același timp, ci ia întotdeauna un singur om. Nimeni nu avea voie să îndrăznească să-l imite pe Moise. Pentru oricine încerca să-l imite și să calce împreună cu el în fața Stâlpului de Foc, urma moartea firească. Nu toți oamenii sunt destinați, născuți, să intre în domeniul supranatural, dar Dumnezeu a ales întotdeauna pe cineva pe pământ, care să-L reprezinte ca mesager. Acest mesager a fost hotărât de Dumnezeu să intre în marele supranatural necunoscut, să vadă și să descopere lucrurile care nu pot fi înțelese cu mintea firească. Prin aceasta, este descoperită taina lui Dumnezeu și sunt spuse dinainte lucruri care sunt, care au fost și care vor fi. Cine face aceasta? Dumnezeu. Dumnezeu care Se ascunde într-un om. Așa este.

Sam Connelly care locuiește în Tucson, a venit acum câțiva ani cu domnul Kidd aici și a fost vindecat de o tumoare din cauza căreia a suferit ani de zile. Toamna trecută când am fost acolo, am aflat că doctorul din Tucson i-a găsit lui Sam o

piatră mare cât o bilă. Cred că mulți dintre voi îl cunosc pe fratele Sam Connelly din Ohio. După controlul medical, i s-a spus:

„Sam, pregătește-te pentru că săptămâna viitoare îți vom scoate piatra.”

„Nu pot s-o elimin, doctore?” a întrebat fratele.

„Este imposibil pentru că este prea mare.”

Au sunat un taxi și l-au dus acasă. Imediat după aceea m-a sunat și mi-a zis: „Frate Branham, aș vrea să vii să te rogi pentru mine.” De ce m-a chemat pentru acest caz? Eu m-am rugat pentru el, apoi i-am zis: „Sam, aceasta este „Așa vorbește Domnul: piatra va ieși afară singură!” iar a doua zi dimineața s-a dus și i-a dus piatra la doctor. Când a văzut-o, doctorul i-a zis:

„Domnule Connelly, nu înțeleg cum a fost posibil așa ceva.”

„Eu cred în Dumnezeu,” i-a răspuns fratele, „și El a îndepărtat piatra.” Doctorul abia putea crede ceea ce vedea, așa cum n-a putut înțelege cum a dispărut tumoarea aceea mare pe care a avut-o soția mea. Voi știți întâmplarea.

Șase luni mai târziu, adică acum două sau trei săptămâni, Sam Connelly a primit ceva la inimă. Nu știu cum se numește această boală, dar era ceva la vasele inimii și a făcut un blocaj coronarian. Este ceva foarte periculos și se spune că nu trăiești dacă ai aceasta. A urmat un infarct, iar picioarele i s-au umflat atât de tare încât erau mai groase decât femurul. A fost dus la doctor, iar acesta a vrut să-l interneze, dar fratele a spus: „Nu vreau la spital.” Atunci doctorul a spus:

„Duceți-l acasă, dar trebuie să rămână culcat și șase luni nu are voie să-și miște

capul sau picioarele, fiindcă poate muri în orice clipă.”

M-a sunat fratele Norman și l-am vizitat amândoi chiar în seara aceea, iar când ne-am rugat pentru el, Domnul a vorbit. În dimineața următoare, Sam s-a dus din nou la doctor, și-a ridicat pantalonii, s-a așezat în fața doctorului și i-a zis: „Uită-te aici, doctore.” Doctorul i-a făcut o electrocardiogramă și a spus:

„Nu înțeleg ce s-a întâmplat, dar poți merge din nou la lucru.” Apoi l-a întrebat: „Din care biserică faci parte?”

„Din niciuna,” a răspuns Sam.

„Nu poți fi creștin dacă nu faci parte dintr-o denominațiune. Trebuie să mergi undeva.” Vedeți? Doctorul nu știa mai multe. Pentru el, Sam era un nebun, dar și el era un nebun pentru Sam, fiindcă i-a pus o astfel de întrebare. Ce s-a întâmplat după aceea? Sam a venit la mine și m-a întrebat:

„Ce pot să-i spun cuiva care mă întreabă așa ceva, frate Branham?”

„Oricui te întreabă așa ceva, spune-i că tu faci parte din singura Biserică și nu poți adera la ea pentru că nu este o denominațiune, ci te naști în ea.”

O doamnă care este prietenă bună cu sora Norman, a făcut acum șase luni leucemie. Am uitat cum se numește, dar este o femeie frumoasă de circa treizeci de ani. Ea trăiește despărțită de soțul ei, și îi era atât de rău încât de-abia mai putea merge. La sfârșit a fost atât de rău încât medicii i-au recomandat repaus total la pat. Medicul venea la ea în fiecare zi, dar la un moment dat starea ei era atât de gravă încât el i-a mai dat de trăit până miercurea următoare. Doamna Norman a făcut cumva și a adus-o aici. Sărmana era atât de slăbită încât se clătina încoace și încolo, părul îi încărunțise și pielea îi era galbenă din pricina leucemiei.

Când am văzut-o, i-am zis:

„Soră, eu pot să mă rog pentru tine.” Lacrimile îi curgeau pe obraji și a încercat să vorbească.

„Ești credincioasă?” am întrebat-o eu.

„Sunt metodistă,” a răspuns ea.

„Am vrut să știu dacă ești creștină,” am insistat eu.

„Vrei să știi dacă aparțin de o biserică creștină?”

„Nu, doamna mea. Vreau să știu dacă ai fost născută din nou din Duhul lui Dumnezeu și Îl iubești pe Domnul Isus.”

„Eu am făcut întotdeauna parte din biserică.”

„Dacă Dumnezeu te ține în viață, îmi promiți că vii la mine ca să-ți arăt mai clar calea Domnului?”

„Sunt gata să-i promit Domnului orice. Dacă mă va lăsa în viață, Îl voi sluji cu tot sufletul meu.”

Imediat după aceea am avut o vedenie și i-am spus: „Așa vorbește Domnul: Nu te pregăti pentru moarte. Pune deoparte tot ce-ți spune că vei muri poimâine, pentru că tu nu vei muri!” Aceasta s-a întâmplat luni, iar miercurea următoare urma să

moară. Duminica următoare, adică acum o săptămână, eu am stat cu ea în cameră și cântărea deja cu cincisprezece kilograme mai mult, iar medicul nu a mai găsit nici măcar o urmă de leucemie. Femeia a dorit să o conduc pe calea Domnului, apoi am trimis-o să se boteze în Numele Domnului Isus Hristos. Poate El era privit ca un nebun, dar totuși a spus: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.” (Ioan 12.32).

Eu l-am vizitat pe Leo Mercier, un bărbat tânăr care mai demult înregistra benzile în adunare. El are un parc de tiruri. Eu m-am rugat pentru câțiva oameni, printre ei fiind și o femeie care se numea Lokar. Ea avea paisprezece operații de cancer, iar doctorii o considerau pierdută. Eu m-am rugat pentru ea și i-am spus că nu va muri, ci va rămâne în viață; iar acum nu mai este nici urmă de cancer. Prin vindecarea ei, au venit douăzeci și opt de rude ale ei, au fost salvate și umplute cu Duhul Sfânt. Despre El S-a spus că „Îi lipsește o doagă,” dar cu toate acestea îi atrage pe toți oamenii care vor să vină. Filetul este în concordanță cu Cuvântul. Înțelegeți ce vreau să spun?

Alaltăieri am primit o scrisoare, pe care am pus-o la dosar. Anul trecut în primăvară m-am întâlnit cu un indian tânăr. Îl chema Oscar și l-am întâlnit în apropiere de autostradă, când am fost la vânătoare. S-a întâmplat acolo unde a trebuit să împușc un caribu și un urs Grizzly, cum îmi spusese Îngerul Domnului. Vă amintiți că v-am povestit despre aceasta. Băiatul a mers cu mine în cort. Când Burt m-a rugat să cer binecuvântarea lui Dumnezeu, el și-a pus mânușile pe care le purta la călărie și a ieșit afară pentru că era catolic și nu-l interesau aceste lucruri.

În toamnă, el stătea lângă mine, când mama lui era pe moarte din pricina unui infarct. Atunci m-a întrebat: „Poți veni să te rogi pentru ea?” L-am însoțit și m-a dus într-o micuță colibă indiană. Când am ajuns acolo, toți erau adunați în jurul acelei mame muribunde. Ea nu vorbea nici un cuvânt în engleză, dar Duhul Sfânt S-a coborât și i-a spus ce s-a întâmplat, iar fiica ei a tradus. El i-a spus numele ei, din ce trib face parte și ce se va întâmpla; și a fost vindecată pe loc.

În dimineața următoare, când mi-am propus să călăresc patruzeci de mile ca să

primesc o oaie, i-am vizitat din nou. Erau toți adunați, iar femeia voia să urce pe cal pentru a merge să usuce carne de elan. Eu le-am spus:

„Aseară, când am început să mă rog și am spus: „Tatăl nostru care ești în ceruri,” voi ați fost de acord cu mine și ați spus o rugăciune catolică.” Eu am lăsat-o să facă aceasta, apoi am spus: „Acum Îi voi mulțumi lui Dumnezeu, dar de data aceasta nu vom spune rugăciuni, ci ne rugăm.”

Și femeia mi-a zis: „Noi nu mai suntem catolici, ci credem așa cum crezi tu. Vrem să ne botezi corect și să primim Duhul Sfânt.”

Acum câteva luni au dispărut caii lui Oscar și nu-i putea găsi nicăieri. Șeful l-a certat și i-a spus:

„Oscar, trebuia să știi că nu ai voie să lași caii singuri. Cu siguranță au fost sfâșiați deja de urși.”

El era tot cu mine, iar într-o seară mi-a zis: „Pot să te rog ceva?” „Desigur,” am răspuns eu.

„Frate Branham, roagă-L pe Dumnezeu să-mi dea poneii înapoi.”

„Dar Burt a spus că i-au mâncat urșii.”

Dar el a repetat: „Frate Branham, roagă-L pe Dumnezeu să-mi dea poneii înapoi.”
„Crezi aceasta, Oscar?”

„Cred. Dumnezeu a vindecat-o pe mama mea; Dumnezeu ți-a spus unde era ursul

și animalele sălbatice; și dacă Dumnezeu știe unde sunt animalele sălbatice, știe și unde sunt caii mei.”

Eu stăteam acolo împreună cu fratele Fred Sothmann, care este aici în seara aceasta, și cu fiul meu Billy Paul. Duhul Sfânt S-a coborât și eu am spus: „Oscar, vei găsi poneii înzăpeziți.” Aici este scrisoarea care mi-a fost trimisă. Am primit-o vineri și am pus-o la dosar pentru că acolo scrie: „Frate Branham, Oscar a găsit poneii înzăpeziți.” Nimeni nu știe cum au trăit acolo. În anotimpul acesta, în iunie, acolo este deja zăpadă. Deci, cum au putut să trăiască în prăpastia aceea, iarna? Oscar a ajuns la ei pe schiuri. Desigur, poneilor nu a putut să le pună schiuri, dar i-a găsit acolo conform Cuvântului Domnului. Poate sună ciudat, dar depinde ce fel de filet aveți.

Nu va concorda cu filetul denominațiilor, ci numai cu Cuvântul, pentru că există oameni care cred Cuvântul. Va fi nevoie de o astfel de „piuliță” care să poată scoate Mireasa afară, fiindcă Mireasa va fi unită cu Mirele. Există un Dumnezeu, și Dumnezeu este Cuvântul, iar Filetul trebuie să fie în concordanță cu Cuvântul, ca să scoată Mireasa din aceste denominațiuni.

Da, El voia să mă critice.

Știți, aceasta îmi amintește de ceea ce am vorbit azi dimineață: că Dumnezeu Se ascunde în om.

Acum vă voi mai povesti o întâmplare, apoi mă voi apropia de încheiere. Îmi pare rău că v-am reținut circa patruzeci și cinci de minute. Același lucru l-am spus și acelui critic. Era o locuință creștină în care se credea în Dumnezeu. Ei aveau un băiat mic care se temea de furtună. Astfel, când începea să fulgere, îi era atât de frică încât se ascundea sub masă sau în altă parte. Într-o seară, urma să vină o furtună puternică peste ferma în care locuiau. Pomii erau clătinați într-o parte și-n alta și fulgera. Era deja târziu, iar mama i-a spus băiatului: „Fiule, du-te în pat. Nu trebuie să-ți fie frică de nimic. Du-te sus.”

Băiatul a pornit pe scări în sus, în pijama și cu lacrimile în ochi. A privit în jur, iar când a ajuns în camera lui, s-a urcat în pat, și-a tras pătura peste cap și a încercat să adoarmă, dar nu putea s-o facă fiindcă afară fulgera foarte tare. La un moment dat, el a strigat:

„O, mamă, vino sus și așează-te lângă mine!”

„Nu ți se va întâmpla nimic, fiule! Fulgerul nu poate să-ți facă nici un rău.”

Dar băiatul a strigat din nou: „Mamă, vino și dormi cu mine!”

Mama s-a dus sus, s-a așezat în pat lângă băiat și i-a spus: „Fiule, mama vrea să-ți spună ceva. Noi suntem o familie creștină, credincioasă, și credem în Dumnezeu. Noi credem că Dumnezeu Se îngrijește de noi și în furtuni, fiindcă El Se îngrijește de ai Săi.” Și a adăugat: „Fiule, vreau să crezi și tu aceasta. Nu te teme pentru că Dumnezeu este cu noi și El ne va ocroti.”

Băiatul a mai suspinat de câteva ori, apoi a zis: „Și eu cred aceasta, mamă. Dar dacă fulgerele sunt atât de aproape de fereastră, aș vrea să-L simt pe Dumnezeu într-o învelitoare.” Eu cred că mulți dintre cei maturi cred că Dumnezeu Se învelește. Lumea spune că „ne lipsește o doagă”, dar noi știm că El îi atrage pe toți oamenii la Sine. Să ne rugăm.

Tată ceresc, uneori se întâmplă asemenea lucruri mici pentru un anumit scop. Ele se petrec atât de simplu, dar cu toate acestea noi înțelegem limba în care se întâmplă. Îți mulțumim pentru seara aceasta, Doamne, pentru că Dumnezeu însuși a putut să locuiască în noi. Îți suntem atât de recunoscători pentru că sângele neprihănitului Isus, care a fost plinătatea lui Dumnezeu, a dumnezeirii, ne-a adus răscumpărarea. El Și-a dat de bună voie, prețioasa Viață pentru noi; fără să fie obligat de nimeni. A făcut-o de bună voie, ca să ne putem bucura de plinătatea prezenței Sale, în măreția supranaturală în care a locuit, deoarece sufletul nostru a

fost sfințit prin sângele Lui, pentru ca marele Duh Sfânt să poată locui în noi, ca să devenim învățători, proroci și toate celelalte pentru oamenii lipsiți. Dumnezeu Se descoperă prin darurile Lui, luminând aceste daruri mari ale Lui în această epocă modernă. Doamne, eu am folosit o comparație ciudată cu șurubul. Noi recunoaștem că în epoca aceasta, când lumea a ajuns atât de decăzută, iar oamenii merg și aderă la denominațiuni și biserici noi, trebuie să se ridice un bărbat, cu Cuvântul, care să fie considerat de ceilalți un nebun. Marele apostol Pavel a studiat teologia, dar a renunțat la tot și a mărturisit că a devenit un nebun pentru slava lui Dumnezeu. El a pus deoparte toată învățătura lui, pentru ca oamenii să nu asculte cuvinte șlefuite. Astfel, a spus că nu a venit cu cuvinte strălucite și cu înțelepciune omenească, pentru ca credința lor să nu se bazeze pe acestea, ci pe puterea lui Dumnezeu. Dar biserica de astăzi a ajuns în starea prorocită de Cuvânt: *„Știu bine că, după plecarea mea, se vor vârî între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma.”* (Fapte 20.29). Pavel a venit însă la ei cu dovada Duhului și a puterii, pentru ca credința lor să fie ancorată în Dumnezeu. Tată, el L-a recunoscut pe Isus, iar prin aceasta a devenit un nebun pentru lume.

Așa este și astăzi, Doamne. Aici sunt oameni pe care lumea îi consideră nebuni pentru că sunt pregătiți să creadă în Dumnezeu; să creadă că El i-a ales pentru Viața veșnică și îi va vindeca. Ei își sacrifică renumele slujindu-L pe El, mulțumindu-i Lui, slăvindu-L pe El, pentru că le-a dat libertatea în Duhul și se pot închina lui Dumnezeu. Lumea îi consideră nebuni, dar este scris că nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât înțelepciunea omenească, deoarece oamenii nu L-au putut recunoaște pe Dumnezeu prin înțelepciunea lor, ci lui Dumnezeu i-a plăcut să-i salveze, pe cei aleși pentru răscumpărare, prin nebunia predicării. Dumnezeule, Te rugăm, ca Tu, marele Urzitor al acestui Cuvânt, să vii în seara aceasta să-i salvezi pe cei pierduți și să-i vindeci pe cei bolnavi. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Ca să nu fiți nedumeriți cu privire la ceea ce v-am vorbit astăzi, Îl voi compara pe Dumnezeul cel veșnic cu un diamant. Eu am vizitat minele de diamant și am văzut procedeul prin care se scot diamantele, cum este zdrobită piatra și cum ies la suprafață marile și strălucitoarele diamante albastre. Când sunt scoase din mină, sunt doar niște pietre mari și fără strălucire, de aceea trebuie șlefuite. Este ilegal să deții diamante neșlefuite. Ele trebuie să fie șlefuite și trebuie să dovedești că le-

ai cumpărat, deoarece este vorba de valori de milioane de dolari.

Eu Îl compar pe Dumnezeu cu un astfel de diamant. Diamantul este șlefuit ca să reflecte strălucirea din el. Pentru aceasta, trebuie șlefuit sub forma unor triunghiuri mici. Dacă triunghiurile sunt șlefuite bine, lumina care cade peste ele va reflecta șapte culori.

Observați! Domnul Dumnezeu a fost rănit din pricina fărâdelegilor noastre și bătut din pricina păcatelor noastre. El, acest Diamant măreț, a fost șlefuit când L-au bătut, pentru ca darurile Lui să fie reflectate în Biserică. El nu este lumina, pentru că dacă soarele nu mai strălucește peste el, lumina trebuie să se întoarcă de unde a venit. Dar și cel mai mic ciob care este șlefuit, este folosit la ceva și nu este distrus. Din el se fac chiar și ace de gramofon. Aceste ace șlefuite din diamant, aduc la suprafață muzica înregistrată pe plăci. Nădăjduiesc că înțelegeți ce vreau să spun.

Dacă Hristosul bătut, darul lui Hristos, este pus pe Biblie, atunci se descoperă pentru credincioși darurile ascunse ale lui Dumnezeu, pentru că El cunoaște tainele inimii, îi cunoaște pe fiecare în parte. Credeți aceasta? Diamantul nu spune niciodată: „Vedeți ce sunt eu?” pentru că depinde de originea lui ce este. Diamantul este un diamant pentru că aceasta este el. Așa sunt și darurile Duhului pentru un om: o parte din acel diamant. Ele au fost trimise și ne-au fost date ca daruri de talmăcire, de predicare, de învățătură, etc. Există cinci slujbe duhovnicești: apostoli, profeți, evangheliști, păstori și învățători. Toate acestea slujesc pentru zidirea trupului lui Hristos. Și așa de sigur cum există păstori și învățători, trebuie să fie și proroci. Noi știm aceasta.

Noi credem că în zilele din urmă, Dumnezeu Se va descoperi poporului Său, seminței alese, conform Bibliei, în statura unui profet, ceea ce este în concordanță deplină cu Cuvântul Său. Dar nu bărbatul este Dumnezeu, ci darul este Dumnezeu. El este acul. Un ac de siguranță sau un ac de cusut nu ar putea face acea placă să cânte, ci numai diamantul. El este cel mai bun pentru aceasta. Un ac cu vârf din diamant aduce tonul clar. Fie ca Dumnezeu să ne descopere în seara aceasta placa

vieții noastre, ce nu este în ordine cu voi sau ce doriți de la El; și fie ca Maestrul cel mare să pună acul pe care-L ține în mâna Sa, pe viața voastră, fiindcă atunci vom recunoaște că El este aici.

Tată ceresc, ne vei dăruia aceasta înainte de a începe cu rândul de rugăciune? Nu pentru că vreau neapărat, dar Te rog să îngăduie aceasta pentru ca oamenii să recunoască. Poate printre noi sunt străini pentru care trebuie să ne rugăm. Eu nu-i cunosc, dar Tu îi cunoști pe toți, iar Pavel a spus: „Deci, dacă s-ar aduna toată Biserica la un loc, și toți ar vorbi în alte limbi, și ar intra și din cei fără daruri sau necredincioși, n-ar zice ei că sunteți nebuni?”

Dar, dacă toți prorocesc, și intră vreun necredincios sau vreunul fără daruri, el este încredințat de toți, este judecat de toți.

Tainele inimii lui sunt descoperite, așa că va cădea cu fața la pământ, se va închina lui Dumnezeu și va mărturisi că, în adevăr, Dumnezeu este în mijlocul vostru.” (1Corinteni 14.23-25). Îngăduie ca în ceasul acesta târziu să fie din nou așa, Doamne, fiindcă ai făgăduit aceasta, și Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aș vrea să știu câți oameni bolnavi sunt în seara aceasta aici. A împărțit Billy numere de rugăciune? Au fost date? Da. Atunci cred că fiecare bolnav a primit un număr de rugăciune. Nu știu ce ați scris pe ele, pentru că el vi le împarte, iar voi scrieți pe ele ce vreți. Așa-i că ați primit doar numărul, iar voi scrieți pe el ce doriți?

Eu nu vă cunosc. Câți știu că eu nu vă cunosc, dar sunteți bolnavi și spuneți: „Astăzi te-am auzit spunând: „Dumnezeu Se ascunde într-un trup omenesc; El Se învelește într-un trup.” Dacă aveți ochi duhovnicești, puteți să-i deschideți, să-L vedeți pe El și să înțelegeți cine este El. Voi credeți că Isus a spus: „Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și El lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.” (Ioan

14.12). Dacă credeți din toată inima, sunteți bolnavi și știți că nu vă cunosc și nu știu ce probleme aveți, ridicați mâna și spuneți: „Sunt bolnav și în necaz.” Câți au o altă dorință în inima lor, o altă cerere decât de a fi vindecați? Din câte am observat, toți și-au ridicat mâna.

Eu nu vă cunosc. Pe bărbatul care stă aici, îl cunosc. Este fratele James și cred că aceasta este sora James. Îl cunosc și pe fratele Ben. Uneori vă cunosc numai din vedere. De exemplu, fratele acesta face fotografiile.

La sfârșitul acestui mesaj voi face o provocare. Știați că Dumnezeu a făgăduit că aceste lucruri se vor întâmpla în zilele din urmă? El a dat făgăduința. Eu nu pot s-o împlinesc, ci tot El trebuie s-o facă. El este singurul care poate s-o facă, nu eu. Dar eu Îl cred. Eu nu aș sta aici să vă spun ceva ce nu cred.

Acum rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, am fost învățat că în Biblie scrie că acum ești Marele Preot care simte împreună cu noi în slăbiciunile noastre și care poate fi atins.” Indiferent cine sunteți, spuneți simplu: „Eu Te cred și accept prin credință ceea ce a spus bărbatul acesta astăzi.” Îngerul mi-a spus: „Trebuie să-i faci pe oameni să creadă.” Astfel, dacă v-am adus Cuvântul lui Dumnezeu, voi nu trebuie să mă credeți pe mine, ci să credeți Cuvântul. Dacă ceea ce spun nu este în concordanță cu Cuvântul, să nu mă credeți, dar dacă vedeți că este Cuvântul, indiferent ce este, rugați-vă și credeți, iar atunci veți vedea dacă El poate descoperi ceea ce este în inima voastră, fiindcă fiecare știe ce spune Biblia: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde și judecă simțirile și gândurile inimii.”* (Evrei 4.12). Așa a recunoscut Avraam că Cel cu care vorbea era Dumnezeu: pentru că i-a spus ce gândea Sara care se afla în cort. Astfel, când El a spus: *„Mă voi întoarce...”* Sara s-a gândit în inima ei: *„Aceasta nu poate fi!”*

Eu am susținut că El este aici pentru a vă vindeca. Ce credeți despre aceasta? Credeți pur și simplu! Eu nu am o închipuire, iar Tatăl ceresc știe aceasta. Eu trebuie să văd mai întâi, apoi spun ceea ce văd. Bineînțeles că nu vă spun ceva ce nu văd. El este încă Același Dumnezeu. V-ar întări credința dacă ar face acest

lucru? Prin predică am mers puțin cam departe, dar știi că El este aici.

Văd un bărbat care stă cu capul plecat. Soția lui stă alături și se roagă și ea. Ei sunt aici pentru că au ceva pe inimă. Soția ta se roagă. Tu ai o povară pe inimă. Este vorba de soacra te. Așa este. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce are? Eu nu te cunosc, suntem doi străini. Așa este. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce este cu ea? Femeia nu este aici, ci este undeva departe. Este în est, în Ohio. Așa este, și suferă de o boală de sânge. Soția ta să ia batista cu care și-a șters lacrimile și s-o pună peste ea. Să nu vă îndoțiți, căci se va face bine. Credeți aceasta?

Chiar în fața mea stă o femeie. Ea plânge. Nu este ceva în ordine cu copilul? Eu nu știu. Nu, nu este aceasta. Femeia are o dorință: dorește să primească botezul cu Duhul Sfânt. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.” Crede, copilă, și Îl vei primi.

Aici, la capătul rândului stă o doamnă care se roagă. Eu nu o cunosc, dar peste ea este o umbră. Tu ai avut câteva operații. Noi suntem doi străini unul pentru celălalt, nu ne cunoaștem. Tu nu ești de aici și nu ești cunoscută printre noi. Vii din Milwaukee, statul Wisconsin, și ai cancer la piept. Ai avut mai multe operații, una după alta, dar fără succes. Fie ca credința care a atins acum poala hainei Lui să pătrundă adânc în inima ta și să primești ceea ce ceri. Crede numai!

Acolo în colț stă un bărbat care se roagă pentru mama lui. Eu nu-l cunosc, dar el se roagă pentru mama sa care are aceeași problemă ca și femeia aceasta: cancer. Mai bine zis, ea se teme că are cancer.

Și tu te rogi pentru un bărbat care are dureri de spate.. Văd că este beat, este alcoolic și este fratele tău. Tu nu ești de aici, ci vii din Illinois. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este numele tău? Farmer. Este adevărat? Ridică mâna și crede.

Văd pe cineva care îngenunchează și se roagă pentru altcineva care este pe o

targă. Crezi că ceea ce ai auzit este adevărul? Da. Dacă te-aș putea vindeca, aș veni și aș face-o, dar tu ești deja vindecat prin Hristos, de aceea tot ce trebuie să faci este să crezi. Femeia care stă și se roagă acolo, a dorit să fii atins. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Nici tu nu ești de aici, ci vii tot din Illinois. Așa este. Orașul se numește East Moline, Illinois. Tu ești soție de predicator și suferi de cancer. Crezi? Dacă rămâi întinsă pe targa aceea, vei muri. De ce nu îl primești în seara aceasta? Spune: „Pot și prin credință mă ridic peste tot ce-mi stă împotriva. Cred că stau în prezența lui Dumnezeu și că sunt vindecată.” Crede, ridică-te și du-te acasă, pentru că ești vindecată. Ea o face.

Voi credeți din toată inima? Să-L slăvim pe Dumnezeu!

Tată ceresc, îți mulțumim pentru bunătatea și îndurarea Ta. Îți mulțumim pentru că ești cu noi în mijlocul acestor neazuri, în această lume stricată. Doamne, îngăduie ca Duhul Tău să rămână întotdeauna cu noi. Noi vedem că Tu ești aici, învelit în carne omenească. Prin credință, Tu locuiești în inimile noastre și ne dai descoperiri și vedenii. Tu ești Dumnezeu în Biserica Ta; ești Dumnezeu în poporul Tău. Îți mulțumim pentru aceasta, Doamne, și Te rugăm să îngădui ca toți să creadă în seara aceasta și să fie vindecați, fiindcă o cer în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți din partea aceasta au numere de rugăciune? Să vină prin intervalul din mijloc, iar pe partea aceasta să meargă înapoi. Pe cei aflați în partea aceasta, vă rog să veniți și să vă așezați în rând. După ce voi termina cu cei din partea aceasta, să vină cei din partea cealaltă.

Voi, bătrânilor, veniți aici, vă rog. Domnul să te binecuvânteze, frate Roy. N-am știut că ești acolo. Dacă este posibil, aș vrea să vină aici și diaconii bisericii. Veniți aici și ajutați-ne. Aș vrea să ridice mâna toți cei pentru care trebuie să ne rugăm. Spuneți după mine: „Doamne, eu cred. Ajută necredinței mele. Cred că dacă urmez Cuvântul Tău și vor fi puse mâinile peste mine, totul este posibil în prezența Ta, fiindcă accept vindecarea mea, în Numele lui Isus. Amin.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Gândiți-vă că *„Rugăciunea cu credință îl va mântui pe cel bolnav.”* Și că *„dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoșa.”* El i-a spus lui Noe: *„Va ploua!”* deși până atunci nu plouase niciodată. El nu a spus: *„Veți fi sănătoși când se vor ruga pentru voi,”* ci a spus: *„Se vor însănătoși.”*

Vedeți? El i-a spus lui Noe: *„Va ploua!”* dar au trecut mulți ani până când a plouat. El i-a spus lui Avraam că va avea un fiu cu Sara. A așteptat douăzeci și cinci de ani, dar l-a primit. El a spus prin Isaia că *„fecioara va naște un fiu,”* și au trecut opt sute de ani până când s-a născut. Este adevărat? El a făgăduit și indiferent cât va trece, o va face. Credeți aceasta? Acum haideți în față.

Fratele Capps să conducă cântările. Stați cu toți în rugăciune. Frate, dă tonul.

Tatăl nostru ceresc, acum ne vom pune mâinile peste acești oameni în ascultare de porunca Ta. Doamne, eu nu știu ce ai mai putea face, pentru că ne-ai spus în Cuvântul Tău că ne-ai răscumpărat și vindecarea. Doamne, ne-ai dovedit că Tu, Cuvântul, care poate judeca gândurile inimii, ești în seara aceasta aici cu noi. Tu ai dovedit că ești printre noi, și Te rog, Tată, ca Cuvântul Tău care nu poate greși să devină pentru fiecare realitatea pe care ai spus-o: *„Dacă veți crede, puteți spune acestui munte: „Mută-te!” și dacă nu vă îndoiiți, ci credeți că se va întâmpla, veți avea lucrul cerut.”*

Tu le-ai spus ucenicilor să meargă și să aștepte revărsarea Duhului. Tu nu le-ai spus câte ore sau zile trebuie să aștepte, ci ai spus: *„Așteptați până când se va întâmpla!”* Acum, ei vin să primească vindecarea. Fă ca ei să nu se mai gândească decât la vindecarea lor, până când vor fi eliberați. Noi Te ascultăm, și ne punem mâinile peste ei, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum treceți pe aici. Dumnezeu să te binecuvânteze. Tu ești deja vindecat.

Aceasta este bine. (Toți cântă: „Crede numai!”).

Doamne Isuse, eu mă rog peste aceste batiste în Numele lui Isus Hristos. Amin.
Poate putem cânta cuvintele:

Acum eu cred, acum eu cred!

Totul este posibil,

Acum eu cred.

Crezi că ți se va da ceea ce ceri? Să ți se dea!

Mai înainte am văzut venind printre rânduri câțiva dintre prietenii mei italieni din Chicago. Câți o cunosc pe sora Botozzi din Chicago? Voi știți că nu demult ea a avut o criză de nervi, dar în dimineața aceea, la micul dejun al oamenilor de afaceri creștini din Chicago, i-am vorbit sub inspirația Duhului Sfânt. Ea și-a pierdut controlul, iar eu i-am spus: „Soră, tu nu vei trece imediat peste aceasta, dar te vei face bine. Va dura între optsprezece luni și doi ani. Te vei vindeca în acest interval.”

Nu demult am vorbit cu ea pentru că i-am auzit mărturia. Era mai fericită ca niciodată. Spunea că a mers cu mașina și nu avea liniște deloc. Se părea că Dumnezeu o părăsise de tot. Voi știți că ea a avut probleme cu nervii, dar deodată a simțit ceva ca un val de bucurie. Puterea Duhului Sfânt era peste ea, așa că a început să plângă de bucurie și a trăit un timp minunat. Aceasta s-a întâmplat acum trei sau patru săptămâni. În penultima duminică am auzit mărturia ei în care spunea: „Frate Branham, eu am scris imediat ce mi s-a spus, iar când s-a întâmplat erau exact optsprezece luni cum se spusese.” Amin.

Îl iubiți? Nu este El minunat? Același Duh Sfânt care a putut spune în toți anii aceștia totul dinainte, fără să fie ceva greșit, a încercat astăzi să vă descopere prin Cuvântul Său că Dumnezeu nu este o ființă oarecare, cineva de departe sau ceva istoric, ci El trăiește în prezent și Își împlinește Cuvântul. El Se ascunde după o perdea omenească, în Biserica Sa, dar Se descoperă prin credința voastră și a mea, care se unește și devine o unitate. Eu nu pot face nimic fără voi și voi nu puteți face nimic fără mine; și noi toți nu putem face nimic fără Dumnezeu. Împreună, noi formăm o unitate care face legătura. Pe mine Dumnezeu m-a trimis cu un scop, iar voi credeți și se întâmplă. Așa este. Acest lucru a fost dovedit pe deplin, și indiferent ce este greșit cu voi sau ce a spus cineva, dacă credeți din inimă că vă vindecați, nu vă poate opri nimic să primiți ceea ce cereți, pentru că așa a spus El. Și tot El a spus că *„Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece.”* (Ioan 24.35).

Credeți aceasta? Câți dintre voi se vor ruga pentru mine când voi merge la celelalte adunări? Spun aceasta pentru că am nevoie de rugăciune. Toți, în afară de voi, m-au respins, dar cu toate acestea, acolo afară mai există sămânță.

Eu am trimis o scrisoare în Africa de Sud, dar ei nu mi-au permis să merg acolo decât dacă voi semna că voi boteza pe fiecare om prin scufundare de trei ori, cu fața înainte: o dată pentru Tatăl, o dată pentru Fiul și o dată pentru Duhul Sfânt. În altă parte ar trebui să botez tot așa, dar pe spate, și să predic acest lucru ca învățătură. Eu le-am trimis o scrisoare de răspuns, în care le-am spus: „În ultimii ani, Duhul Sfânt a încercat să mă ducă de mai multe ori în Africa, pentru că El vrea să folosească slujba mea acolo unde într-o după-amiază L-au primit pe Hristos treizeci de mii de oameni. Gândiți-vă că sângele acestor suflete va fi cerut de la voi, nu de la mine, pentru că eu am vrut să vin, dar voi nu mă lăsați.” Mă întreb ce se va întâmpla în zilele acestea când Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost scos afară din biserică, prin respingerea Cuvântului? Cu toate acestea, El S-a făcut cunoscut poporului Său. Nu Îi sunteți recunoscători pentru aceasta?

În timp ce au trecut pe aici, noi ne-am pus mâinile peste ei. Unele dintre femei sunt deja bătrâne, în timp ce altele sunt tinere, și la fel este cu bărbații. Privindu-i, m-am gândit: „Ei stau aici și ascultă Cuvântul pe care restul lumii Îl consideră o

nebuie.” Dar ei sunt ca piulițele cărora Dumnezeu le dă un filet, pentru a-i trage afară din boală. Este o făgăduință a Cuvântului. Gândiți-vă că sunteți atrași de El. De altfel, Isus a spus: *„Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.”* (Ioan 12.32). El vă va atrage pe toți. Sigur că o va face. Tot ce trebuie să faceți este să credeți. Puneți-vă credința în El! Nu vă îndoiiți de El, ci credeți-L!

Rugați-vă pentru mine. Dacă nu aveți pe altcineva pentru care să vă rugați, rugați-vă pentru mine.

„Dumnezeu să fie cu voi până ne vom revedea.”

Sunt atât de bucuros! Voi știți că sunt multe lucruri pe care nu le știu, dar există și lucruri pe care le știu. Îi sunt atât de mulțumitor pentru voi și mă bucur pentru că pot avea părtășie cu voi, și că sunt unul dintre voi. Dumnezeu să fie cu voi. El va fi cu voi și nu vă va părăsi niciodată, pentru că ați trecut dincolo de perdea.

Frate Palmer, sunt atât de bucuros, să-l văd pe unul din frații slujitori din Georgia. Ne bucurăm pentru că-l avem printre noi și pe fratele Junior Jackson, care este undeva în clădire, și pe fratele Don Ruddel, care stă aici. O, sunt atât de mulți! Nu știu dacă am trecut cu vederea pe cineva. Este aici fratele Ben Bryant și mulți alți frați; Williard Collins. Ne bucurăm mult pentru că sunteți. Să ne ridicăm pentru un moment în picioare și să ne plecăm capetele.

„Dumnezeu să fie cu voi până ne vom revedea.”

Simțiți că Duhul vă este aproape? Acum ne plecăm capetele pentru rugăciune. Vrem să-i spunem fiecărui predicator venit aici, că ne bucurăm să-l avem printre noi. Este valabil și pentru frații din Tennessee, Ohio și din toată țara. Astăzi am întâlnit femei care au venit din Boston. Au fost aici și frații de culoare de acolo. De altfel, au venit mulți din diferite părți ale țării. Vă mulțumesc, prieteni dragi și

credincioși. Dumnezeu să fie cu voi. Gândiți-vă la ceea ce a spus Domnul Isus cu privire la aceasta: că un prieten ne este mai aproape decât un frate. (Ioan 15.14-17).

În timp ce stăm cu capetele plecate, Dumnezeu să fie cu voi toți până ne vom revedea peste câteva zile. Aș vrea să-l rog pe bunul și credinciosul frate Richard Blair să ne conducă în rugăciunea de încheiere. Amin.

-Amin -